

Sygn. akt II KZ 19/15

POSTANOWIENIE

Dnia 28 maja 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Sobczak

w sprawie **W. Ż.**

skazanego za przestępstwo z art. 234 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 28 maja 2015 r.,

zażalenia skazanego

na zarządzenie Kierownika Sekcji Sądu Apelacyjnego w Warszawie

z dnia 28 kwietnia 2015 r., sygn. akt II AKo 118/14,

odmawiające przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania

w sprawie Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli, sygn. akt IV K 102/08

zakończoną prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie,

sygn. akt X Ka 1220/13

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Do Sądu Apelacyjnego w Warszawie wpłynął wniosek skazanego W. Ż. o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy – Woli z dnia 29 sierpnia 2013 r., w sprawie o sygn. akt IV K 102/08, utrzymanego w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 8 września 2014 r., sygn. akt X Ka 1220/13.

Na wniosek tego skazanego, Sąd Apelacyjny w Warszawie postanowieniem z dnia 13 stycznia 2015 r., sygn. akt II AKo 118/14, wyznaczył W. Ż. obrońcę z urzędu w celu ewentualnego sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie lub złożenia oświadczenia w trybie art. 84 § 3 k.p.k. (k. 1743, t. VIII).

Wyznaczony z urzędu obrońca - w osobie adw. M. A. -złożyła do akt sprawy oświadczenie w trybie art. 84 § 3 k.p.k. (k. 1270, t. VIII) odmawiające sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie postępowania w sprawie dotyczącej skazanego wobec braku podstaw do jego wniesienia.

Wobec powyższego, Sąd Apelacyjny w Warszawie zarządzeniem z dnia 24 marca 2015 r. (k. 1292, t. VIII), na podstawie art. 120 k.p.k. w zw. z art. 545 § 2 k.p.k., wezwał skazanego do usunięcia braku formalnego wniosku o wznowienie postępowania poprzez sporządzenie i podpisanie przez adwokata ustanowionego z wyboru. Brak formalny nie został skutecznie usunięty, zaś W.Ż. wniósł o wyznaczenie kolejnego obrońcy w celu sporządzenia i podpisania przedmiotowego wniosku (k. 1306, t. VIII).

Zaskarżonym zarządzeniem z dnia 28 kwietnia 2015 r., Kierownik Sekcji - Sądu Apelacyjnego w Warszawie, na mocy art. 120 § 1 k.p.k. i art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 545 § 1 k.p.k., odmówił przyjęcia wniosku W. Ż. o wznowienie postępowania w sprawie Sądu Rejonowego dla Warszawy – Woli, sygn. akt IV K 102/08.

Na powyższe zarządzenie zażalenie złożył skazany.

Sąd Najwyższy zaważył, co następuje:

Zażalenie skazanego nie jest zasadne, a podniesione w nim argumenty nie mogą skutecznie podważyć decyzji Kierownika Sekcji - Sądu Apelacyjnego w Warszawie.

W pierwszej kolejności wyjaśnić należy skarżącemu, wobec zawarcia w treści zażalenia obszernej argumentacji dotyczącej *de facto* zasadności podstaw wniosku o wznowienie postępowania, że błędnie postrzega on rolę sądu odwoławczego wypowiadającego się w przedmiotowej kwestii. Rolą Sądu Najwyższego rozstrzygającego w niniejszym postępowaniu jest przede wszystkim skontrolowanie, czy zaskarżone zarządzenie o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie znajduje oparcie w obowiązujących przepisach prawa. Sąd Najwyższy nie może natomiast badać – do czego dąży skarżący - zasadności skazania, jak też istnienia przesłanek do wznowienia postępowania.

Analiza akt sprawy przeprowadzona pod kątem prawidłowości zaskarżonego zarządzenia dowiodła tymczasem, że jest ono ze wszech miar prawidłowe i słuszne.

Z treści art. 545 § 2 k.p.k. jednoznacznie wynika, że „wniosek o wznowienie postępowania, jeżeli nie pochodzi od prokuratora, powinien być sporządzony i podpisany przez adwokata albo radcę prawnego”.

Słusznie zatem dowiedziono, że wniosek skazanego o wznowienie postępowania nie spełnia powyższego wymogu przez co dotknięty jest brakiem formalnym skutkującym odmową jego przyjęcia.

Zaznaczyć w tym miejscu należy, że umożliwiono przecież skazanemu skorzystanie z pomocy prawnej wyznaczonego obrońcy z urzędu, zaś fakt, że skazany nie akceptuje stanowiska wyrażonego w opinii o braku podstaw do sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie postępowania, nie narzuca samo przez się konieczności wyznaczenia kolejnego adwokata z urzędu do badania podstaw wniosku. Trafne jest w tej mierze przywołane przez rozstrzygający Sąd Apelacyjny ugruntowane stanowisko Sądu Najwyższego bez potrzeby przytaczania go w tym miejscu.

Skazany prawidłowo został wezwany do usunięcia braku formalnego poprzez sporządzenie i podpisanie wniosku o wznowienie postępowania przez obrońcę z wyboru. Podnoszone przez W. Ź. argumenty jako zupełnie ambiwalentne z punktu widzenia przedmiotowego postępowania, nie są w stanie skutecznie podważyć trafnej decyzji Sądu Apelacyjnego podjętej w zaskarżonym zarządzeniu.

Na zakończenie dodać jedynie należy, iż – wbrew temu co twierdzi skarżący – wniosek z dnia 27 marca 2015 r. o wznowienie postępowania z urzędu doczekał się reakcji ze strony Sądu, skoro na k. 1312, t. VIII widnieje pismo skierowane do skazanego wyjaśniające przyczyny niemożności uwzględnienia takiego przesłania.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.